

هو الأبهی

یا من اتبع ملّة ابراهیم حضرت خلیل شمعی در آفاق افروخت که انوارش الی الآن در زجاج امکان بسطوعی بی پایان ظاهر و عیان و پرتوش بر آفاق اکوان تابان یک اشراق بر وادی سینا نمود حضرت کلیم با ثعبان مبین مبعوث شد پرتوش بر اوج و حسیض جبل ساعیر زد نفحات قدس حضرت روح بمرور آمد تجلّی نورانش در کوه فاران جلوه نمود جمال انت الحیب و انت المحبوب رخ گشود آفتابش در خاور و مشرق زمین اشراق نمود جمال رحمانی نقطه اولی و حضرت اعلی روحی له الفداء پرده برانداخت جمیع این مواهب از خلوص و خصوص و توجّه حاصل گشت انّی وجّهت وجهی للذی فطر السموات و الأرض ع ع

پس ای همنام او قدمی در این صحرا زن و شبنمی از این دریا بیر تا آیت هدی گردی و کوکب لامع از ملأ اعلی قسم بجمال ابهی که ابواب فتوح مفتوح و انوار الطاف مشهود و سحائب مواهب فائض و ابر عنایت در نهایت ریزش و بخشش خوشا بحال دوستان خوشا بحال یاران و البهآء علیک ع ع